

Відпочиваю я на
роботі....

Ірен Роздобудько

*Інформативна виставка до 60-річчя від
дня народження сучасної української
письменниці*

«Я пишу з 6 років. Тому особливого поштовху не було й найпершого твору не пам'ятаю. А до публікацій дійшла завдяки конкурсу «Коронація слова», який відбувся в 2000 році. Завдяки другому місцю вийшла друком книга «Мерці», у перевиданні «Пастка для жарптиці». Учителів у літературі у мене немає як таких. Є улюблені письменники, але ніколи нікого не наслідувала.

Відпочиваю я в роботі, бо для мене справжня насолода і відпочинок, коли я можу сісти за комп'ютер, закрити за собою умовні двері й поринути у свій світ. Натхнення – це відмовка для лінивих, можна сказати – «у мене немає натхнення» - і не робити нічого. Тому для мене немає поняття натхнення, мене надихає все. Якщо живеш у рожевих окулярах, то губишся в цьому світі. Я вважаю, що треба пройти багато етапів, коли тебе обманюють, коли в тебе визріває душа. Це в книжках у мене є, я хочу і надалі про це говорити. Я взагалі колись казала, що найкращі письменники з'являються від того, що вони вміють страждати і вміють тримати удар. Усі мої герої, зрештою вміють тримати удар. Усі мої герої, зрештою, вчаться тримати удар.

Захоплення – анімація, мандрівки, малювання, вишивання бісером, гра на гітарі, плавання з аквалангом... На питання: «Чи вмієте Ви грати на роялі?» відповідаю: «Не знаю, треба спробувати...»

Ірен Роздобудько

Народилася Ірен Роздобудько (справжнє ім'я- Ірина Віталіївна Роздобудько) 3 листопада 1962 року у Донецьку. Вищу освіту здобула у Київському державному університеті імені Тараса Шевченка на факультеті журналістики. Попри журналістське ремесло, в якому сягнула кар'єрних вершин жіночих глянців (була редактором журналу "Наталі", головним редактором «Каравану історій»), працювала офіціанткою, Снігуронькою, шпрыхталмейстером у цирку, методистом у кінотеатрі, кіномеханіком у відеосалоні, диктором радіогазети металургійного заводу... Останнім часом письменниця викладала в Інституті екранних мистецтв на курсах сценарної майстерності та режисерів.

Авторка, за сценаріями якої знято вже більше 12 фільмів, зізнається, що колись зовсім не володіла українською мовою. Зробивши свідомий вибір, вона рік мовчала, після чого не лише заговорила, а й почала писати виключно рідною мовою. Так з'явилося в сучасній українській літературі нове ім'я – Ірен Роздобудько, нині вона – одна з найтитулованіших авторів. Сьогодні в доробку відомої письменниці детективи-трилери, психологічна проза, роман-алюзія, політична сатира, нон-фікшн, лірична поезія, веселі й пізнавальні твори для дітей. А передував усьому строкатий життєвий досвід.

Відомою письменницею зробили вже перші романи, які, хоч і називають «жіночими», та не розцінюють як легковажне читиво. Особистість кожної героїні яскрава, на її долю часто випадають страждання, витримати які, здається, неможливо. Герої творів Ірен Роздобудько переживають страждання не лише в коханні, а й у роботі, у творчості, взагалі у житті. Доля звичайної жінки і самобутне відображення стосунків між людьми загалом - ось що найбільше приваблює в романах авторки.

Твори Ірен Роздобудько виходили друком у видавництвах «Махаон-Україна», «Нора-Друк», «Фоліо», «Піраміда», «Кальварія», «Грані-Т», «Клуб сімейного дозвілля».

Має відзнаку «Золотий письменник України» (2012).

Твори

Романи

«Пастка для жар-птиці» (2000), «Мерці» (2000), «Ескорт у смерть» (2002,2007), «Ранковий прибиральник» (2004), «Він: ранковий прибиральник. Вона: Шості двері» (2005), «Гудзик» (2005, 2011, 2015), «Дванадцять, або Виховання жінки в умовах, непридатних для Життя» (2006, 2012), «Зів'ялі квіти викидають» (2006), «Останній діамант міледі» (2006), «Амулет Паскаля» (2007,2009), «Оленіум» (2007, «Оленіада» (2014), «Переформулювання» (2007), «Все, що я хотіла сьогодні...» (2008), «Дві хвилини правди» (2008), «Гра в пацьорки» (2008), «Перейти в темряву» (2010), «Мандрівки без сенсу і моралі» (2011) (2011), «Я знаю, що ти знаєш, що я знаю» (2011), «Пригоди на острові Клаварен» (2011), «Якби» (2012), «Арсен» (2012,2017), «Лікарняна повість» (2012), «Зроби це ніжно» (2013), «ЛСД: лицей слухняних дружин» (2013), «Одного разу» (2014), «Подвійна в чотири руки» (2014), «Гудзик-2. Десять років по тому» (2015), «Тут і тепер» (2016, «Прилетіла ластівочка» (2018), «Фаріде» (2021), «Неймовірна. Ода радості» (2022).

Фільмографія

«Гудзик», «Почати спочатку. Марта», «Зів'ялі квіти», «Таємничий острів», «Пастка».

Поетичні збірки

«Штрих на чорній цераті» 91989), «Ангели на дротах» (1994)

Дитячі книги

«Коли оживають ляльки» (2007), «Пригоди на невідомому острові» (2010).

Нон-фікшн

«Ірен Роздобудько про Блеза Паскаля, Вольфі Моцарта, Ганса Андерсена, Катрусю Білокур та Чарлі Чапліна» (2007), «Кіно на папері» (2016).

Нагороди

2000 - друга премія на конкурсі «Коронація слова» за роман «Пастка для жар-птиці»

2004 – перша премія на конкурсі «Коронація слова» за роман «Гудзик»

2009 – диплом на конкурсі «Коронація слова» за п'єсу «Вбити наречену»

2011 – спеціальна відзнака на конкурсі «Коронація слова» за кіносценарій «Садок вишневий» (за романом із О. Саніним)

2012 – відзнака «Золотий письменник України»

2019 – фіналіст Шевченківської премії в номінації «Література»

2022 – премія імені Дмитра Нитченка (2022)

А тепер книги Ірен Роздобудько

